

Den Europæiske Unions Tidende

L 39

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

12. februar 2010

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EU) nr. 124/2010 af 11. februar 2010 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EU) nr. 125/2010 af 11. februar 2010 om fastsættelse af den maksimale nedsættelse af importtolden for majs som led i den licitation, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 676/2009 3

AFGØRELSER

2010/86/EU, Euratom:

★ **Europa-Parlamentets afgørelse af 20. januar 2010 om valg af Den Europæiske Ombudsmand** 4

2010/87/EU:

★ **Kommissionens afgørelse af 5. februar 2010 om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (meddelt under nummer K(2010) 593) ⁽¹⁾** 5

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

IV	<i>Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten</i>	
	★ Rådets afgørelse 2010/88/FUSP/RIA af 30. november 2009 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager	19
	Aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager	20

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 124/2010

af 11. februar 2010

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelandsprodukter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2010.

For Kommissionen
På formandens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	176,4
	JO	82,9
	MA	82,1
	TN	124,7
	TR	99,6
	ZZ	113,1
0707 00 05	JO	150,4
	MA	75,9
	TR	140,4
	ZZ	122,2
0709 90 70	IL	247,1
	MA	123,7
	TR	143,3
	ZZ	171,4
0709 90 80	EG	69,8
	MA	131,9
	ZZ	100,9
0805 10 20	EG	49,7
	IL	57,3
	MA	47,1
	TN	47,0
	TR	52,0
	ZZ	50,6
0805 20 10	IL	150,5
	MA	89,1
	ZZ	119,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,3
	EG	57,3
	IL	92,1
	JM	109,6
	MA	85,7
	PK	45,0
	TR	61,9
	ZZ	72,6
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	TR	70,0
	ZZ	74,2
0808 10 80	CL	60,1
	CN	68,1
	MK	24,7
	US	111,9
	ZZ	66,2
0808 20 50	CN	52,8
	US	100,1
	ZA	110,3
	ZZ	87,7

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 125/2010**af 11. februar 2010****om fastsættelse af den maksimale nedsættelse af importtolden for majs som led i den licitation, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 676/2009**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 144, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der blev indledt en licitation over maksimal nedsættelse af tolden ved import af majs til Spanien fra tredjelande ved Kommissionens forordning (EF) nr. 676/2009 ⁽²⁾.
- (2) I henhold til artikel 8 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1296/2008 af 18. december 2008 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og af majs til Portugal ⁽³⁾ kan Kommissionen efter proceduren i artikel 195, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 beslutte at fastsætte en maksimal nedsættelse af import-

tolden. I den forbindelse skal der tages hensyn til kriterierne i artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 1296/2008.

- (3) Der gives accept til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end den maksimale nedsættelse af importtolden.
- (4) Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de bud, der er meddelt fra 29. januar til 11. februar 2010 som led i den licitation, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 676/2009, fastsættes den maksimale nedsættelse af importtolden for majs til 19,61 EUR/t for en samlet maksimumsmængde på 8 000 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2010.

*For Kommissionen
På formandens vegne*

Jean-Luc DEMARTY
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 196 af 28.7.2009, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 340 af 19.12.2008, s. 57.

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 20. januar 2010

om valg af Den Europæiske Ombudsmand

(2010/86/EU, Euratom)

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 24, stk. 3, og artikel 228,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til sin afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽¹⁾,

under henvisning til forretningsordenens artikel 204,

under henvisning til indkaldelsen af ansøgninger ⁽²⁾,

under henvisning til afstemningen under mødet den 20. januar 2010 —

TRUFFET AFGØRELSE OM:

at vælge Nikiforos DIAMANDOUROS til at udøve hvervet som europæisk ombudsmand.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. januar 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

⁽¹⁾ EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ EUT C 216 af 10.9.2009, s. 7.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 5. februar 2010

om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til registerførere etableret i tredjelande i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF

(meddelt under nummer K(2010) 593)

(EØS-relevant tekst)

(2010/87/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4, og

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 95/46/EF skal medlemsstaterne sørge for, at personoplysninger kun kan videregives til et tredjeland, hvis det pågældende tredjeland sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, og hvis medlemsstaternes lovgivning, der er i overensstemmelse med direktivets øvrige bestemmelser, overholdes inden videregivelsen.
- (2) Medlemsstaterne kan dog i henhold til artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF og med forbehold af visse garantier give tilladelse til videregivelse eller en type videregivelse af personoplysninger til tredjelande, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Sådanne garantier kan især fremgå af passende kontraktbestemmelser.
- (3) Databeskyttelsesniveauet bør i henhold til direktiv 95/46/EF vurderes på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger. Den ved direktivet nedsatte arbejdsgruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger har udarbejdet retningslinjer for, hvorledes denne vurdering skal foretages.

(4) Standardkontraktbestemmelser bør kun vedrøre databeskyttelse. Dataeksportøren og dataimportøren kan derfor frit indføre enhver anden kommerciel bestemmelse, som de anser for at være af betydning for kontrakten, så længe den pågældende bestemmelse ikke er i strid med standardkontraktbestemmelserne.

(5) Denne afgørelse bør ikke berøre nationale tilladelser, som medlemsstaterne måtte give i henhold til nationale bestemmelser om gennemførelse af artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF. Den bør kun have den virkning, at medlemsstaterne ikke må nægte at anerkende, at de i afgørelsen fastsatte standardkontraktbestemmelser giver tilstrækkelige garantier, og den bør derfor ikke have nogen indvirkning på andre kontraktbestemmelser.

(6) Kommissionens beslutning 2002/16/EF af 27. december 2001 om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til registerførere etableret i tredjelande i henhold til direktiv 95/46/EF⁽²⁾ blev vedtaget for at lette videregivelsen af personoplysninger fra en registeransvarlig, der er etableret i Den Europæiske Union, til en registerfører, der er etableret i et tredjeland, som ikke frembyder et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau.

(7) Der er opnået mange erfaringer siden vedtagelsen af beslutning 2002/16/EF. Desuden viser rapporten om gennemførelsen af beslutningerne om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til tredjelande⁽³⁾, at der er voksende interesse for at fremme brugen af standardkontraktbestemmelser for international videregivelse af personoplysninger til tredjelande, som ikke frembyder et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau. Endvidere har interesserede parter fremsat forslag til ajourføring af standardkontraktbestemmelserne i beslutning 2002/16/EF for at tage hensyn til databehandlingens hastige udbredelse på verdensplan og at behandle en række spørgsmål, der ikke var omfattet af beslutningen⁽⁴⁾.

⁽²⁾ EFT L 6 af 10.1.2002, s. 52.

⁽³⁾ SEC(2006) 95 af 20.1.2006.

⁽⁴⁾ Det Internationale Handelskammer (ICC), Japan Business Council in Europe (JBCE), EU Committee of the American Chamber of Commerce i Belgien (Amcham), og Federation of European Direct Marketing Associations (FEDMA).

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (8) Denne afgørelse anvendelsesområde bør begrænses til at fastslå, at de bestemmelser, den indeholder, kan anvendes af en registeransvarlig, der er etableret i Den Europæiske Union, med henblik på at yde tilstrækkelige garantier i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF for videregivelse af personoplysninger til en registerfører etableret i et tredjeland.
- (9) Denne afgørelse bør ikke finde anvendelse på videregivelse af personoplysninger fra registeransvarlige etableret i Den Europæiske Union til registeransvarlige etableret uden for Den Europæiske Unions område, når disse oplysninger falder ind under anvendelsesområdet for Kommissionens beslutning 2001/497/EF af 15. juni 2001 om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾.
- (10) Denne afgørelse bør opfylde den i artikel 17, stk. 3, i direktiv 95/46/EF omhandlede forpligtelse og bør ikke berøre indholdet i de kontrakter eller retligt bindende dokumenter, der er udarbejdet i henhold til denne bestemmelse. Nogle af standardkontraktbestemmelserne, særlig med hensyn til dataeksportørens pligter, bør imidlertid medtages for at skabe større klarhed over, hvilke bestemmelser der kan være omfattet af en kontrakt mellem en registeransvarlig og en registerfører.
- (11) Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder spiller en central rolle i denne kontraktordning ved at sikre, at personoplysninger beskyttes tilstrækkeligt efter videregivelsen. I særlige tilfælde, hvor dataeksportøren nægter eller ikke er i stand til at instruere dataimportøren behørigt, med overhængende risiko for alvorlig skade for de registrerede til følge, bør standardkontraktbestemmelserne give tilsynsmyndighederne adgang til at foretage inspektion hos dataimportørerne og de underkontraherede registerførere og i givet fald at træffe beslutninger, som er bindende for dataimportørerne og de underkontraherede registerførere. Tilsynsmyndighederne bør have beføjelse til at forbyde eller suspendere videregivelse eller en type videregivelse af personoplysninger på grundlag af standardkontraktbestemmelserne i de særlige tilfælde, hvor det konstateres, at videregivelse på grundlag af kontraktbestemmelserne kan forventes at få en betydelig negativ virkning på de garantier og forpligtelser, hvormed den registrerede sikres en passende beskyttelse.
- (12) Standardkontraktbestemmelser bør fastsætte de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, som registerførere etableret i et tredjeland, der ikke frembyder et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal iværksætte for at garantere et passende sikkerhedsniveau i forhold til de risici, behandlingen og arten af de oplysninger, der skal beskyttes, indebærer. Parterne bør i kontrakten fastsætte de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som under hensyn til den gældende databeskyttelseslovgivning, det aktuelle tekniske niveau og de omkostninger, som er forbundet med deres iværksættelse, er nødvendige for at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, ændring, uautoriseret videregivelse eller adgang eller enhver anden form for ulovlig behandling.
- (13) For at fremme datastrømmen fra Den Europæiske Union bør registerførere, som leverer databehandlingstjenester til flere registeransvarlige i Den Europæiske Union, have tilladelse til at anvende de samme tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, uanset hvilken medlemsstat dataoverførslen stammer fra, især i de tilfælde, hvor dataimportøren modtager data til yderligere behandling fra dataeksportørens forskellige foretagender i Den Europæiske Union, idet lovgivningen i den medlemsstat, som er hjemstaten, i så fald bør finde anvendelse.
- (14) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge de minimumoplysninger, som parterne skal specificere i kontrakten om videregivelse af personoplysninger. Medlemsstaterne bør bevare retten til nærmere at specificere, hvilke oplysninger parterne skal give. Denne afgørelse bør revideres på grundlag af de erfaringer, der gøres med den.
- (15) Dataimportøren bør udelukkende behandle de videregivne personoplysninger på dataeksportørens vegne og i overensstemmelse med dennes instrukser og de forpligtelser, der fremgår af standardkontraktbestemmelserne. Dataimportøren bør især ikke videregive personoplysninger til tredjemand uden dataeksportørens forudgående skriftlige samtykke. Dataeksportøren bør under hele databehandlingsforløbet instruere dataimportøren om at behandle oplysningerne i overensstemmelse med hans instrukser, den gældende databeskyttelseslovgivning og de forpligtelser, der fremgår af standardkontraktbestemmelserne.
- (16) Rapporten om gennemførelsen af beslutningerne om standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til tredjelande anbefaler, at der fastsættes standardkontraktbestemmelser om senere videregivelse af oplysninger fra en registerfører, der er etableret i et tredjeland, til en anden registerfører (udlicitering) for at tage hensyn til, at erhvervslivets tendens i praksis går i retning af en mere og mere globaliseret databehandling.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 4.7.2001, s. 19.

- (17) Denne afgørelse bør indeholde særlige standardkontraktbestemmelser om det forhold, at en registerfører, der er etableret i et tredjeland (dataimportøren), udliciterer sin databehandling til andre registerførere (underkontraherede registerførere), der er etableret i tredjelände. Den bør desuden indeholde de betingelser, som udliciteringen skal opfylde for at sikre, at de videregivne personoplysninger fortsat beskyttes uanset den efterfølgende videregivelse til en underkontraheret registerfører.
- (18) Endvidere bør udliciteringen kun bestå af de transaktioner, der er aftalt i den kontrakt, som dataeksportøren og dataimportøren har indgået, og som indeholder de standardkontraktbestemmelser, der er omhandlet i denne afgørelse, og den bør ikke omfatte anden behandling eller andre formål, så det formålsbegrænsningsprincip, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, overholdes. Hvis den underkontraherede registerfører ikke opfylder sine databehandlingsforpligtelser i henhold til kontrakten, bør dataimportøren desuden fortsat være ansvarlig over for dataeksportøren. Videregivelsen af personoplysninger til registerførere etableret uden for Den Europæiske Unions område bør ikke påvirke det forhold, at databehandling bør være underlagt den gældende databeskyttelseslovgivning.
- (19) Standardkontraktbestemmelser bør ikke alene kunne håndhæves af de kontraherende parter, men også af de registrerede, og det gælder især, når de registrerede lider skade som følge af kontraktbrud.
- (20) Den registrerede bør have ret til at anlægge sag mod og i givet fald modtage erstatning fra dataeksportøren, der er registeransvarlig for de videregivne personoplysninger. Undtagelsesvis bør den registrerede også have ret til at anlægge sag mod og i givet fald modtage erstatning fra dataimportøren i tilfælde, hvor dataimportøren eller en af dennes underkontraherede registerførere overtræder sine forpligtelser i henhold til standardbestemmelse 3, stk. 2, og dataeksportøren faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere eller er blevet insolvent. Undtagelsesvis bør den registrerede også have ret til at anlægge sag mod og i givet fald modtage erstatning fra en underkontraheret registerfører, hvis både dataeksportøren og dataimportøren faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere eller er blevet insolvente. Den underkontraherede registerførers erstatningsansvar bør begrænses til hans egen databehandling i henhold til kontraktbestemmelserne.
- (21) Såfremt der opstår en tvist mellem den registrerede, som påberåber sig tredjemandsløftet, og dataimportøren, og denne tvist ikke afgøres i mindelighed, bør dataimportøren tilbyde den registrerede valget mellem mægling eller domstolsprøvelse. Om den registrerede har en egentlig valgmulighed, vil afhænge af, hvorvidt der er pålidelige og anerkendte mæglingsinstanser og voldgiftsretter til rådighed. Mægling foretaget af databeskyttelsesmyndighederne i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret, bør være en valgmulighed, når den tilbydes.
- (22) Kontrakten bør være underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret, hvilket giver en begunstiget tredjemand mulighed for at håndhæve en kontrakt. De registrerede bør, såfremt de ønsker det, og det er tilladt i henhold til national ret, kunne lade sig repræsentere af foreninger eller andre organer. Samme lovgivning bør også gælde for bestemmelser om databeskyttelse i kontrakter med en underkontraheret registerfører om udlicitering af behandlingen af personoplysninger, som dataeksportøren har videregivet til dataimportøren i henhold til kontraktbestemmelserne.
- (23) Da denne afgørelse kun gælder for den situation, hvor en registerfører etableret i et tredjeland udliciterer sin databehandling til en underkontraheret registerfører etableret i et tredjeland, bør den ikke finde anvendelse på den situation, hvor en registerfører, der er etableret i Den Europæiske Union og behandler personoplysninger på vegne af en registeransvarlig, der er etableret i Den Europæiske Union, udliciterer sin behandling til en underkontraheret registerfører, der er etableret i et tredjeland. I sådanne situationer kan medlemsstaterne frit vælge, om de vil tage hensyn til, at principperne og garantiene i standardkontraktbestemmelserne i denne afgørelse er blevet anvendt til udlicitering af behandlingen til en underkontraheret registerfører, der er etableret i et tredjeland, med det formål at yde tilstrækkelig beskyttelse af de rettigheder, der tilkommer registrerede, hvis personoplysninger videregives til behandling hos en underkontraheret registerfører.
- (24) Den udtalelse, som gruppen vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, har afgivet om det beskyttelsesniveau, som opnås ved hjælp af standardkontraktbestemmelserne i bilaget til denne afgørelse, er taget i betragtning ved udarbejdelsen af denne afgørelse.
- (25) Beslutning 2002/16/EF bør ophæves.
- (26) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De i bilaget fastsatte standardkontraktbestemmelser anses for at yde tilstrækkelige garantier for beskyttelse af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt for udøvelsen af de dertil knyttede rettigheder, som fastsat i artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF.

Artikel 2

Denne afgørelse vedrører kun tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af de i bilaget fastsatte standardkontraktbestemmelser for videregivelse af personoplysninger til registerførere. Den har ingen indvirkning på anvendelsen af andre nationale retsfor skrifter om gennemførelse af direktiv 95/46/EF, som vedrører behandling af personoplysninger i medlemsstaterne.

Denne afgørelse finder anvendelse på videregivelse af personoplysninger fra registeransvarlige, der er etableret i Den Europæiske Union, til modtagere, som er etableret uden for Den Europæiske Unions område, og som blot behandler disse oplysninger.

Artikel 3

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »særlige kategorier af oplysninger«: de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i direktiv 95/46/EF
- b) »tilsynsmyndighed«: den myndighed, der er omhandlet i artikel 28 i direktiv 95/46/EF
- c) »dataeksportør«: den registeransvarlige, der videregiver personoplysningerne
- d) »dataimportør«: den registerfører etableret i et tredjeland, som indvilliger i at modtage personoplysninger fra dataeksportøren med henblik på behandling på dataeksportørens vegne efter videregivelsen, i overensstemmelse med dataeksportørens instrukser og denne afgørelse, og som ikke er underlagt et tredjelands system, der sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau som omhandlet i artikel 25, stk. 1, i direktiv 95/46/EF
- e) »underkontraheret registerfører«: enhver registerfører, der efter aftale med dataimportøren eller af en af dataimportørens øvrige underkontraherede registerførere indvilliger i fra dataimportøren eller en af dataimportørens øvrige underkontraherede registerførere at modtage personoplysninger udelukkende med henblik på behandling på dataeksportørens vegne efter videregivelsen, i overensstemmelse med dataeksportørens instrukser, de standardkontraktbestem-

melser, der er anført i bilaget, og betingelserne i den skriftlige udliciteringskontrakt

- f) »den gældende databeskyttelseslovgivning«: den lovgivning, der beskytter fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, især deres ret til beskyttelse af privatlivets fred, med hensyn til behandling af personoplysninger, og som gælder for en registeransvarlig i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret
- g) »tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger«: de foranstaltninger, der har til formål at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, ændring, uautoriseret videregivelse eller adgang, især hvor behandlingen omfatter videregivelse af oplysninger i et net, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Artikel 4

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan, uden at det berører deres beføjelse til at træffe foranstaltninger for at sikre overholdelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til kapitel II, III, V og VI i direktiv 95/46/EF, gøre brug af deres beføjelser til at forbyde eller suspendere datastrømmen til tredjelande for at beskytte fysiske personer med hensyn til behandling af deres personoplysninger:

- a) når det er fastslået, at den lovgivning, som dataimportøren eller en underkontraheret registerfører er underlagt, pålægger den pågældende krav om at fravige den gældende databeskyttelseslovgivning i en grad, som er mere vidtgående end de restriktioner, der er nødvendige i et demokratisk samfund, som fastsat i artikel 13 i direktiv 95/46/EF, når disse krav kan formodes at have en betydelig negativ virkning på den sikkerhed, der opnås ved hjælp af den gældende databeskyttelseslovgivning og standardkontraktbestemmelserne, eller
- b) når en kompetent myndighed har fastslået, at dataimportøren eller en underkontraheret registerfører ikke har overholdt standardkontraktbestemmelserne i bilaget, eller
- c) når der er stor sandsynlighed for, at standardkontraktbestemmelserne i bilaget ikke overholdes eller ikke vil blive overholdt, og at en fortsat videregivelse af oplysninger vil kunne skabe en overhængende risiko for alvorlig skade for de registrerede.

2. Forbud eller suspension i henhold til stk. 1 ophæves straks, når grundene til forbuddet eller suspensionen ikke længere eksisterer.

3. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 1 og 2, underretter de straks Kommissionen, som igen underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne afgørelse på grundlag af alle tilgængelige oplysninger tre år efter, at afgørelsen er vedtaget. Den aflægger rapport om resultaterne til det udvalg, der er nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF. Rapporten skal omfatte ethvert forhold, der kan påvirke vurderingen af, om standardkontraktbestemmelserne i bilaget er tilstrækkelige, samt ethvert forhold, hvoraf det fremgår, at denne afgørelse anvendes på en diskriminerende måde.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft den 15. maj 2010.

Artikel 7

1. Beslutning 2002/16/EF ophæves med virkning fra den 15. maj 2010.
2. Kontrakter, der indgås af en dataeksportør og en dataimportør i henhold til beslutning 2002/16/EF inden den 15. maj

2010, har fuld gyldighed, så længe den videregivelse af oplysninger og den databehandling, kontrakten vedrører, forbliver uændret, og personoplysninger, der er omfattet af denne afgørelse, fortsat videregives mellem parterne. Når de kontraherende parter beslutter at foretage ændringer i denne forbindelse eller udliciterer den databehandling, som kontrakten vedrører, skal de indgå en ny kontrakt, som skal være i overensstemmelse med de standardkontraktbestemmelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 8

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 2010.

På Kommissionens vegne

Jacques BARROT

Næstformand

BILAG

STANDARDKONTRAKTBESTEMMELSER (»REGISTERFØRERE«)

I henhold til artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF med hensyn til videregivelse af personoplysninger til registerførere etableret i tredjelande, der ikke sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau.

Det dataeksporterende foretagendes navn:

Adresse:

Tlf.; fax; e-mail:

Andre oplysninger til identifikation af foretagendet:

.....

(dataeksportøren)

og

Det dataimporterende foretagendes navn:

Adresse:

Tlf.; fax; e-mail:

Andre oplysninger til identifikation af foretagendet:

.....

(dataimportøren)

hver især en »part«; tilsammen »parterne«

HAR AFTALT følgende standardkontraktbestemmelser (i det følgende benævnt »standardbestemmelserne«) med henblik på at tilvejebringe passende garantier med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med dataeksportørens videregivelse af de i tillæg 1 anførte personoplysninger til dataimportøren.

*Standardbestemmelse 1***Definitioner**

Følgende definitioner gælder for standardbestemmelserne:

- a) »Personoplysninger«, »særlige kategorier af oplysninger«, »behandle/behandling«, »registeransvarlig«, »registerfører«, »den registrerede« og »tilsynsmyndighed« har samme betydning som i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (!)
- b) »dataeksportør« betyder den registeransvarlige, der videregiver personoplysningerne
- c) »dataimportør« betyder den registerfører, som indvilliger i at modtage personoplysninger fra dataeksportøren med henblik på behandling på dataeksportørens vegne efter videregivelsen, i overensstemmelse med dataeksportørens instrukser og standardbestemmelserne, og som ikke er underlagt et tredjelands system, der sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau som omhandlet i artikel 25, stk. 1, i direktiv 95/46/EF

(!) Parterne kan i denne standardbestemmelse indføje de definitioner og betydninger, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, hvis de anser det for mere hensigtsmæssigt, at kontrakten står alene.

- d) »underkontraheret registerfører« betyder enhver registerfører, der efter aftale med dataimportøren eller af en af dataimportørens øvrige underkontraherede registerførere indvilliger i fra dataimportøren eller en af dataimportørens øvrige underkontraherede registerførere at modtage personoplysninger udelukkende med henblik på behandling på dataeksportørens vegne efter videregivelsen, i overensstemmelse med dataeksportørens instrukser, standardbestemmelserne og den skriftlige udliciteringskontrakt
- e) »den gældende databeskyttelseslovgivning« betyder den lovgivning, der beskytter fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, især deres ret til beskyttelse af privatlivets fred, med hensyn til behandling af personoplysninger, og som gælder for en registeransvarlig i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret
- f) »tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger« betyder de foranstaltninger, der har til formål at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, ændring, uautoriseret videregivelse eller adgang, især hvor behandlingen omfatter videregivelse af oplysninger i et net, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Standardbestemmelse 2

Nærmere oplysninger om videregivelsen

De nærmere oplysninger om videregivelsen og især de særlige kategorier af personoplysninger, hvor dette er relevant, er nærmere angivet i tillæg 1, der er en integrerende del af standardbestemmelserne.

Standardbestemmelse 3

Tredjemandsløfte

1. Den registrerede kan som begunstiget tredjemand håndhæve denne standardbestemmelse, standardbestemmelse 4, litra b)-i), standardbestemmelse 5, litra a)-e) og g)-j), standardbestemmelse 6, stk. 1 og 2, standardbestemmelse 7, standardbestemmelse 8, stk. 2 og standardbestemmelse 9-12 over for dataeksportøren.
2. Den registrerede kan håndhæve denne standardbestemmelse, standardbestemmelse 5, litra a)-e) og g), standardbestemmelse 6, standardbestemmelse 7, standardbestemmelse 8, stk. 2 og standardbestemmelse 9-12 over for dataimportøren i tilfælde, hvor dataeksportøren faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere, medmindre en eventuel retssuccessor har påtaget sig alle dataeksportørens retlige forpligtelser i henhold til kontrakt eller i henhold til lovgivning og som følge heraf overtager dataeksportørens rettigheder og forpligtelser, idet den registrerede i så fald kan håndhæve dem over for en sådan retssuccessor.
3. Den registrerede kan håndhæve denne standardbestemmelse, standardbestemmelse 5, litra a)-e) og g), standardbestemmelse 6, standardbestemmelse 7, standardbestemmelse 8, stk. 2 og standardbestemmelse 9-12 over for den underkontraherede registerfører i tilfælde, hvor både dataeksportøren og dataimportøren faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere eller er blevet insolvente, medmindre en eventuel retssuccessor har påtaget sig alle dataeksportørens retlige forpligtelser i henhold til kontrakt eller i henhold til lovgivning og som følge heraf overtager dataeksportørens rettigheder og forpligtelser, idet den registrerede i så fald kan håndhæve dem over for en sådan retssuccessor. Den underkontraherede registerførers erstatningsansvar er begrænset til hans egen behandling i henhold til standardbestemmelserne.
4. Parterne gør ingen indsigelse mod, at de registrerede, såfremt de udtrykkeligt ytrer ønske herom, og det er tilladt i henhold til national ret, lader sig repræsentere af en forening eller andre organer.

Standardbestemmelse 4

Dataeksportørens pligter

Dataeksportøren accepterer og garanterer:

- a) at hans behandling af personoplysningerne, herunder selve videregivelsen, har været, og fortsat vil være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den gældende databeskyttelseslovgivning (og i givet fald er blevet anmeldt til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret), og at behandlingen ikke er i strid med denne stats relevante bestemmelser
- b) at han har instrueret og under behandlingen af personoplysninger vil instruere dataimportøren om kun at behandle de videregivne personoplysninger på dataeksportørens vegne og i overensstemmelse med den gældende databeskyttelseslovgivning og standardbestemmelserne

- c) at dataimportøren vil stille tilstrækkelige garantier med hensyn til de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der er nærmere angivet i tillæg 2 til denne kontrakt
- d) at sikkerhedsforanstaltningerne, efter at være blevet vurderet i forhold til kravene i den gældende databeskyttelseslovgivning, er tilstrækkelige til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, ændring, uautoriseret videregivelse eller adgang, især når behandlingen omfatter dataoverførsel i et net, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling, og at disse foranstaltninger giver et passende databeskyttelsesniveau i forhold til de risici, der er forbundet med behandlingen og arten af de oplysninger, der skal beskyttes, under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og de omkostninger, som er forbundet med deres iværksættelse
- e) at han vil sikre, at disse sikkerhedsforanstaltninger overholdes
- f) at de registrerede i tilfælde af, at videregivelsen omfatter særlige kategorier af oplysninger, er blevet informeret eller inden eller snarest muligt efter videregivelsen vil blive informeret om, at deres oplysninger kan blive videregivet til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau som omhandlet i direktiv 95/46/EF
- g) at han vil sende meddelelser, som han modtager fra dataimportøren eller en eventuel underkontraheret registerfører i henhold til standardbestemmelse 5, litra b) og 8, stk. 3, videre til databeskyttelsesmyndigheden, hvis han beslutter at fortsætte videregivelsen eller at ophæve suspensionen
- h) at han efter anmodning vil stille følgende til rådighed for de registrerede: et eksemplar af standardbestemmelserne, bortset fra tillæg 2, og en kortfattet beskrivelse af sikkerhedsforanstaltningerne samt et eksemplar af enhver kontrakt om udlicitering, der skal ske i henhold til standardbestemmelserne, medmindre standardbestemmelserne eller kontrakten indeholder kommercielle oplysninger, som han i så fald kan udelade
- i) at behandlingen i tilfælde af udlicitering gennemføres i henhold til standardbestemmelse 11 af en underkontraheret registerfører, der frembyder mindst samme beskyttelsesniveau for den registreredes personoplysninger og rettigheder som dataimportøren i henhold til standardbestemmelserne, og
- j) at han vil sikre, at standardbestemmelse 4, litra a)-i), overholdes.

Standardbestemmelse 5

Dataimportørens pligter ⁽¹⁾

Dataimportøren accepterer og garanterer:

- a) at han udelukkende vil behandle personoplysningerne på dataeksportørens vegne og i overensstemmelse med dennes instrukser og standardbestemmelserne; såfremt han af en hvilken som helst grund ikke er i stand til at sikre en sådan overensstemmelse, indvilliger han i straks at underrette dataeksportøren herom, hvorefter dataeksportøren i så fald har ret til at suspendere dataoverførslen og/eller ophæve kontrakten
- b) at han ikke har grund til at tro, at han ifølge den lovgivning, han er underlagt, er forhindret i at følge de instrukser, han har modtaget fra dataeksportøren, og overholde sine forpligtelser i henhold til kontrakten, og at han, såfremt denne lovgivning ændres således, at det sandsynligvis vil få en væsentlig negativ indvirkning på de garantier og forpligtelser, der opnås ved hjælp af standardbestemmelserne, straks vil give dataeksportøren meddelelse om ændringen, så snart han får kendskab hertil, hvorefter dataeksportøren i så fald har ret til at suspendere dataoverførslen og/eller ophæve kontrakten
- c) at han, inden han behandler de videregivne personoplysninger, har iværksat de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der er nærmere angivet i tillæg 2

⁽¹⁾ Obligatoriske krav i den nationale lovgivning, der finder anvendelse på dataimportøren, og som ikke er mere vidtgående end dem, der er nødvendige i et demokratisk samfund på basis af en af de grunde, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, det vil sige, hvis de udgør en nødvendig restriktion af hensyn til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller brud på etiske regler for lovregulerede erhverv, en medlemsstats væsentlige økonomiske eller finansielle interesser eller beskyttelsen af den registreredes interesser eller andres rettigheder og frihedsrettigheder, er ikke i strid med standardbestemmelserne. Sådanne obligatoriske krav, der ikke er mere vidtgående end det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund, er f.eks. internationalt anerkendte sanktioner, oplysningspligt i skattesager eller oplysningspligt til bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

- d) at han straks vil give dataeksportøren meddelelse om:
- i) retshåndhævende myndigheders retligt bindende anmodninger om videregivelse af personoplysninger, medmindre dette på anden måde er forbudt, som for eksempel ved et forbud ifølge strafferetten med henblik på at sikre fortrolighed i efterforskningsager
 - ii) enhver utilsigtet eller uautoriseret adgang og
 - iii) anmodninger, der modtages direkte fra de registrerede, og som han ikke har besvaret, medmindre han på anden måde er bemyndiget dertil
- e) at han straks og behørigt vil behandle alle dataeksportørens forespørgsler vedrørende sin behandling af de videregivne personoplysninger og følge tilsynsmyndighedens anbefalinger med hensyn til behandling af de videregivne oplysninger
- f) at han på dataeksportørens anmodning vil lade sine databehandlingsfaciliteter underkaste inspektion, som omfatter den i standardbestemmelserne omhandlede databehandling, og som foretages af dataeksportøren eller et inspektionsorgan bestående af uafhængige medlemmer med tavshedspligt, der er i besiddelse af de nødvendige faglige kvalifikationer, og som udpeges af dataeksportøren, i givet fald efter aftale med tilsynsmyndigheden
- g) at han efter anmodning vil stille et eksemplar af standardbestemmelserne eller eksisterende udliciteringskontrakter til rådighed for den registrerede, medmindre standardbestemmelserne eller kontrakten indeholder kommercielle oplysninger, som han i så fald kan udelade, bortset fra tillæg 2, der erstattes af en kortfattet beskrivelse af sikkerhedsforanstaltningerne i de tilfælde, hvor den registrerede ikke kan få udleveret et eksemplar fra dataeksportøren
- h) at han i tilfælde af udlicitering på forhånd har underrettet dataeksportøren og indhentet hans skriftlige samtykke dertil
- i) at den underkontraherede registerførers behandling vil ske i henhold til standardbestemmelse 11
- j) at han straks vil sende dataeksportøren et eksemplar af de udliciteringsaftaler, som han indgår i henhold til standardbestemmelserne.

Standardbestemmelse 6

Erstatningsansvar

1. Parterne er enige om, at registrerede, der har lidt skade som følge af en parts eller en underkontraheret registerførers overtrædelse af de forpligtelser, der er omhandlet i standardbestemmelse 3 eller 11, har ret til erstatning fra dataeksportøren for den lidte skade.

2. Hvis en registreret i tilfælde, hvor dataimportøren eller hans underkontraherede registerfører overtræder sine forpligtelser i henhold til standardbestemmelse 3 eller 11, ikke er i stand til at fremsætte erstatningskrav mod dataeksportøren i henhold til stk. 1, fordi dataeksportøren faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere eller er blevet insolvent, accepterer dataimportøren, at den registrerede kan fremsætte krav mod dataimportøren, som om han var dataeksportøren, medmindre en eventuel retssuccessor har påtaget sig alle dataeksportørens forpligtelser i henhold til kontrakt eller i henhold til lovgivning, idet den registrerede i så fald kan påberåbe sig sine rettigheder over for en sådan retssuccessor.

Dataimportøren kan ikke unddrage sig sit ansvar ved at påberåbe sig en underkontraheret registerførers misligholdelse af sine forpligtelser.

3. Hvis en registreret i tilfælde, hvor den underkontraherede registerfører overtræder sine forpligtelser i henhold til standardbestemmelse 3 eller 11, ikke er i stand til at fremsætte erstatningskrav mod dataeksportøren eller dataimportøren i henhold til stk. 1 og 2, fordi både dataeksportøren og dataimportøren faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere eller er blevet insolvente, accepterer den underkontraherede registerfører, at den registrerede kan fremsætte krav mod den underkontraherede registerfører med hensyn til dennes egen behandling i henhold til standardbestemmelserne, som om han var dataeksportøren eller dataimportøren, medmindre en eventuel retssuccessor har påtaget sig alle dataeksportørens eller dataimportørens retlige forpligtelser i henhold til kontrakt eller i henhold til lovgivning, idet den registrerede i så fald kan påberåbe sig sine rettigheder over for en sådan retssuccessor. Den underkontraherede registerførers erstatningsansvar begrænses til hans egen databehandling i henhold til standardbestemmelserne.

*Standardbestemmelse 7***Mægling og værneting**

1. Hvis den registrerede gør tredjemandsløftet gældende over for dataimportøren og/eller kræver skadeserstatning i henhold til standardbestemmelserne, vil dataimportøren acceptere den registreredes beslutning om:

- a) at henvide sagen til mægling foretaget af en uvildig person eller i givet fald af tilsynsmyndigheden
- b) at henvide sagen til domstolene i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret.

2. Parterne er enige om, at den registreredes valg ikke har nogen indvirkning på den registreredes materielle eller processuelle rettigheder til at søge forholdet afhjulpet i overensstemmelse med andre bestemmelser i national eller international ret.

*Standardbestemmelse 8***Samarbejdet med tilsynsmyndighederne**

1. Dataeksportøren accepterer at deponere et eksemplar af denne kontrakt hos tilsynsmyndigheden, hvis denne måtte anmode herom, eller hvis det kræves i henhold til den gældende databeskyttelseslovgivning.

2. Parterne accepterer, at tilsynsmyndigheden har ret til at foretage en inspektion af dataimportøren og en eventuel underkontraheret registerfører med samme formål og på de samme betingelser som en inspektion af dataeksportøren i henhold til den gældende databeskyttelseslovgivning.

3. Dataimportøren underretter straks dataeksportøren om, at han eller en eventuel underkontraheret registerfører er underlagt en lovgivning, der forhindrer en inspektion af ham eller en eventuel underkontraheret registerfører i henhold til stk. 2. I så fald har dataeksportøren ret til at træffe de foranstaltninger, der er fastsat i standardbestemmelse 5, litra b).

*Standardbestemmelse 9***Lovvalg**

Standardbestemmelserne er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret, nemlig

*Standardbestemmelse 10***Ændring af kontrakten**

Parterne forpligter sig til ikke at ændre standardbestemmelserne. Dette forhindrer ikke parterne i at indføje bestemmelser om forretningsmæssige spørgsmål, hvis det er nødvendigt, så længe de ikke strider mod standardbestemmelsen.

*Standardbestemmelse 11***Udlicitering**

1. Dataimportøren udliciterer ikke noget af den databehandling, han foretager på dataeksportørens vegne i henhold til standardbestemmelserne, uden dataeksportørens forudgående skriftlige samtykke. Når dataimportøren med dataeksportørens samtykke, udliciterer sine forpligtelser i henhold til standardbestemmelserne, sker dette udelukkende ved indgåelse af en skriftlig aftale med den underkontraherede registerfører, som herved pålægges de samme forpligtelser, som dem, der påhviler dataimportøren i henhold til standardbestemmelserne ⁽¹⁾. Hvis den underkontraherede registerfører ikke opfylder sine databeskyttelsesforpligtelser i henhold til en sådan skriftlig aftale, er dataimportøren fuldt ansvarlig over for dataeksportøren for, at den underkontraherede registerførers forpligtelser i henhold til en sådan aftale opfyldes.

2. Den forudgående skriftlige kontrakt mellem dataimportøren og den underkontraherede registerfører indeholder også et tredjemandsløfte som fastsat i standardbestemmelse 3 for tilfælde, hvor den registrerede ikke kan fremsætte erstatningskrav som anført i standardbestemmelse 6, stk. 1, mod dataeksportøren eller dataimportøren, fordi de faktisk eller retligt set er ophørt med at eksistere eller er blevet insolvente, og ingen retssuccessor har påtaget sig alle dataeksportørens eller dataimportørens retlige forpligtelser i henhold til kontrakt eller i henhold til lovgivning. Den underkontraherede registerførers erstatningsansvar begrænses til hans egen databehandling i henhold til standardbestemmelserne.

3. Bestemmelserne om databeskyttelsesaspekter ved udlicitering i den kontrakt, der er omhandlet i stk. 1, er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret, nemlig

⁽¹⁾ Kravet kan opfyldes ved, at den underkontraherede registerfører medundertegner den kontrakt, som dataeksportøren og dataimportøren indgår i henhold til denne afgørelse.

4. Dataeksportøren fører en liste over udliciteringsaftaler, der er indgået i henhold til standardbestemmelserne og meddelt af dataimportøren i henhold til standardbestemmelse 5, litra j), og listen ajourføres mindst en gang om året. Listen er tilgængelig for dataeksportørens datatilsynsmyndighed.

Standardbestemmelse 12

Forpligtelser efter afsluttet databehandling af personoplysninger

1. Parterne er enige om, at dataimportøren og den underkontraherede registerfører, når databehandlingen af personoplysningerne er afsluttet, og afhængigt af dataeksportørens ønske, enten returnerer alle videregivne personoplysninger og eksemplarer heraf til dataeksportøren eller destruerer alle personoplysninger og attesterer dette over for dataeksportøren, medmindre den lovgivning, som dataimportøren er underlagt, forhindrer ham i at returnere eller destruere alle eller en del af de videregivne personoplysninger. Dataimportøren garanterer i så fald, at han vil sikre fortroligheden af de videregivne personoplysninger og ikke aktivt vil foretage yderligere behandling af disse.

2. Dataimportøren og den underkontraherede registerfører garanterer, at de på dataeksportørens og/eller tilsynsmyndighedens anmodning vil lade deres databehandlingsfaciliteter underkaste en inspektion med henblik på kontrol af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

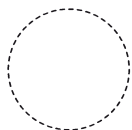
På dataeksportørens vegne:

Navn (fornavn og efternavn):

Stilling:

Adresse:

(Eventuelle) andre oplysninger, som er nødvendige for at gøre kontrakten retligt bindende:

(foretagendets stempel)

Underskrift

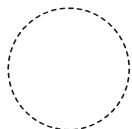
På dataimportørens vegne:

Navn (fornavn og efternavn):

Stilling:

Adresse:

(Eventuelle) andre oplysninger, som er nødvendige for at gøre kontrakten retligt bindende:

(foretagendets stempel)

Underskrift

Tillæg 1

Til standardkontraktbestemmelserne

Dette tillæg udgør en integrerende del af standardbestemmelserne og skal udfyldes og underskrives af parterne

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres nationale procedurer tilføje eller nærmere angive yderligere nødvendige oplysninger, som skal fremgå af tillægget.)

Dataeksportør

Dataeksportøren er (giv en kort beskrivelse af de af Deres aktiviteter, der er relevante for videregivelsen af oplysninger):

.....
.....
.....

Dataimportør

Dataimportøren er (giv en kort beskrivelse af de af Deres aktiviteter, der er relevante for videregivelsen af oplysninger):

.....
.....
.....

Registrerede

De videregivne personoplysninger vedrører følgende kategorier af registrerede (angiv nærmere):

.....
.....
.....

Kategorier af oplysninger

De videregivne personoplysninger omfatter følgende kategorier af oplysninger (angiv nærmere):

.....
.....
.....

Særlige kategorier af oplysninger (hvis relevant)

De videregivne personoplysninger omfatter følgende særlige kategorier af oplysninger (angiv nærmere):

.....
.....
.....

Behandling

De videregivne personoplysninger vil blive genstand for følgende grundlæggende behandling (angiv nærmere):

.....
.....
.....

DATAEKSPORTØR

Navn:

Den befuldmægtigedes underskrift

DATAIMPORTØR

Navn:

Den befuldmægtigedes underskrift

Tillæg 2

til standardkontraktbestemmelserne

Dette tillæg udgør en integrerende del af standardbestemmelserne og skal udfyldes og underskrives af parterne

Beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der iværksættes af dataimportøren i henhold til standardbestemmelse 4, litra d), og standardbestemmelse 5, litra c) (eller vedlagt dokument/lovgivning):

.....

.....

.....

.....

VEJLEDENDE BESTEMMELSE OM SKADESERSTATNING (VALGFRI)**Erstatningsansvar**

Hvis en af parterne gøres ansvarlig for den anden parts overtrædelse af standardbestemmelserne, er parterne enige om, at sidstnævnte part, i det omfang denne er ansvarlig, skal holde førstnævnte part skadesløs for alle omkostninger, gebyrer, erstatningsbeløb, udgifter eller tab, som denne har afholdt eller pådraget sig.

Skadeserstatningen er betinget af:

- a) at dataeksportøren straks giver dataimportøren meddelelse om kravet, og
- b) at dataimportøren får mulighed for at samarbejde med dataeksportøren ved forsvaret i sagen og afgørelsen af kravet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Afsnittet om erstatningsansvar er valgfrit.

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

RÅDETS AFGØRELSE 2010/88/FUSP/RIA**af 30. november 2009****om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24 og 38, og

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne med forbehold af dens indgåelse.

ud fra følgende betragtninger:

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

(1) Rådet besluttede den 26.-27. februar 2009 at bemyndige formandskabet til med bistand fra Kommissionen at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager. Disse forhandlinger har været vellykkede, og der er blevet udarbejdet en aftale.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Den Europæiske Unions vegne med forbehold af dens indgåelse.

(2) Der findes ingen bilaterale traktater om gensidig retshjælp mellem medlemsstaterne og Japan, og Den Europæiske Union ønsker derfor at etablere et mere effektivt samarbejde mellem sine medlemsstater og Japan om gensidig retshjælp i straffesager.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

(3) Aftalen bør undertegnes med forbehold af senere indgåelse —

På Rådets vegne

B. ASK

Formand

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager

DEN EUROPÆISKE UNION

og

JAPAN,

SOM ØNSKER at etablere et mere effektivt samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Japan på området gensidig retshjælp i straffesager,

SOM ØNSKER, at dette samarbejde medvirker til at bekæmpe kriminalitet,

SOM BEKRÆFTER deres vilje til at respektere retfærdighed, retsstatsprincippet og demokrati samt et uafhængigt retsvæsen,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Indhold og formål**

1. Den anmodede stat yder efter anmodning fra den anmodende stat og i henhold til bestemmelserne i denne aftale gensidig retshjælp (i det følgende benævnt »retshjælp«) i forbindelse med efterforskning, retsforfølgning og andre procedurer, herunder en retlig procedure, i straffesager.

2. Denne aftale finder ikke anvendelse på udlevering, overførsel af retsforfølgning i straffesager og fuldbyrdelse af domme, bortset fra konfiskation som omhandlet i artikel 25.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne aftale forstås ved:

- a) »kontraherende parter«: Den Europæiske Union og Japan
- b) »medlemsstat«: en af Den Europæiske Unions medlemsstater
- c) »stat«: en medlemsstat eller Japan
- d) »materiale«: dokumenter, akter og andet bevismateriale
- e) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om fysiske eller ikke-fysiske genstande, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt retlige dokumenter eller instrumenter, der tjener som bevis for ejendomsret til sådanne aktiver eller dertil knyttede rettigheder
- f) »redskaber«: enhver form for formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvis, til at begå en strafbar handling

g) »udbytte«: enhver form for formuegode, der direkte eller indirekte stammer fra eller er opnået som resultat af en strafbar handling

h) »indefrysning eller beslaglæggelse«: midlertidigt forbud mod overførsel, ombytning, omdirigering eller flytning af formuegoder eller midlertidig overvågning eller kontrol med formuegoder på grundlag af en kendelse afsagt af en domstol eller anden kompetent myndighed og

i) »konfiskation«, herunder fortabelse, hvor det er relevant: en sanktion eller foranstaltning, der pålægges af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører endelig berøvelse af formuegoder.

*Artikel 3***Retshjælpens anvendelsesområde**

Retshjælp omfatter:

- a) indhentning af vidneudsagn eller udtalelser
- b) muliggørelse af afhøring via videokonference
- c) tilvejebringelse af materiale, herunder ved ransagning og beslaglæggelse
- d) tilvejebringelse af dokumentation vedrørende bankkonti
- e) undersøgelse af personer, materiale eller steder
- f) lokalisering eller identifikation af personer, materiale eller steder
- g) videregivelse af materiale, som den anmodede stats lovgivende, administrative eller retlige myndigheder eller dens lokale myndigheder er i besiddelse af

- h) forkyndelse af dokumenter og underretning af en person om, at vedkommende opfordres til at give møde i den anmodende stat
- i) midlertidig overførsel af en varetægtsfængslet person for at vedkommende kan afgive vidneudsagn eller på anden måde bidrage til bevisførelse
- j) retshjælp i forbindelse med retssager, der vedrører indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af udbytte eller redskaber, og
- k) enhver anden form for retshjælp, der er tilladt i henhold til den anmodede stats lovgivning, og som er aftalt mellem en medlemsstat og Japan.

Artikel 4

Udpegelse af centrale myndigheder og deres ansvarsopgaver

Hver stat udpeger en central myndighed, der er den myndighed, som er ansvarlig for at fremsende, modtage og reagere på anmodninger om retshjælp, fuldbyrde anmodningerne eller videreende dem til de myndigheder, der har kompetence til at fuldbyrde dem i henhold til statens lovgivning. De centrale myndigheder er de myndigheder, der er anført i bilag I til denne aftale.

Artikel 5

Kommunikation mellem de centrale myndigheder

1. Anmodninger om retshjælp i henhold til denne aftale fremsendes af den centrale myndighed i den anmodende stat til den centrale myndighed i den anmodede stat.

2. De centrale myndigheder i medlemsstaterne og Japan kommunikerer direkte med hinanden med henblik på gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 6

Myndigheder med kompetence til at fremsende anmodninger

De myndigheder, der i henhold til staternes lovgivning er kompetente til at fremsætte anmodninger om retshjælp i henhold til denne aftale, er anført i bilag II til denne aftale.

Artikel 7

Bekræftelse

Dokumenter fremsendt af en stat i henhold til denne aftale, som er attesteret ved underskrift eller segl af en kompetent myndighed eller den centrale myndighed i staten, skal ikke bekræftes.

Artikel 8

Anmodning om retshjælp

1. Den anmodende stat fremsætter en anmodning skriftligt.

2. Den anmodende stat kan i hastende tilfælde efter at have været i kontakt med den anmodede stat fremsætte en anmodning ved hjælp af et andet pålideligt kommunikationsmiddel, herunder fax eller e-post. I så fald skal den anmodende stat straks herefter fremsende yderligere skriftlig bekræftelse af anmodningen, hvis den anmodede stat ønsker dette.

3. Følgende skal anføres i en anmodning:

- a) navnet på den kompetente myndighed, der forestår den pågældende efterforskning, retsforfølgning eller anden procedure, herunder en retlig procedure
- b) de faktiske omstændigheder vedrørende genstanden for den pågældende efterforskning, retsforfølgning eller anden procedure, herunder en retlig procedure
- c) arten af den pågældende efterforskning, retsforfølgning eller anden procedure, herunder en retlig procedure, samt den fase, den befinder sig i
- d) teksten til eller angivelse af de relevante love i den anmodende stat, herunder de sanktioner, der finder anvendelse
- e) en beskrivelse af den ønskede retshjælp og
- f) en beskrivelse af formålet med den ønskede retshjælp.

4. For så vidt det er muligt og relevant for den ønskede retshjælp, skal følgende også anføres i en anmodning:

- a) oplysninger om identitet og opholdssted for alle personer, fra hvem der ønskes vidneudsagn, udtalelser eller materiale
- b) en liste over spørgsmål, der skal stilles til personer, fra hvem der ønskes vidneudsagn eller udtalelser
- c) en præcis beskrivelse af de personer, der skal kropsvisiteres, eller de steder, der skal ransages, samt af det materiale, der skal søges efter
- d) en redegørelse for, hvorfor den anmodende stat mener, at den ønskede dokumentation vedrørende bankkonti er relevant og nødvendig for efterforskningen af lovovertrædelsen, samt andre oplysninger, der kan lette fuldbyrdelsen af anmodningen
- e) oplysninger om personer, materiale eller steder, der skal undersøges
- f) oplysninger om personer, materiale eller steder, der skal lokaliseres eller identificeres
- g) oplysninger om identitet og opholdssted for den person, for hvem der skal forkyndes et dokument eller en opfordring til at give møde, om den pågældendes forbindelse med sagen, og om, hvorledes forkyndelsen skal foregå

- h) oplysninger om dagpenge og godtgørelse af udgifter, som en person, som man ønsker skal give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat, vil have ret til, og
- i) en præcis beskrivelse af udbyttet eller redskaberne, hvor dette eller disse befinder sig, og hvem ejeren er.

5. I fornødent omfang skal følgende også anføres i en anmodning:

- a) en beskrivelse af en særlig fremgangsmåde eller procedure, der skal følges ved fuldbyrdelse af anmodningen
- b) en redegørelse for fortrolighedshensyn i forbindelse med anmodningen og
- c) alle andre oplysninger, som den anmodede stat bør gøres opmærksom på med henblik på at lette fuldbyrdelsen af anmodningen.

6. Hvis den anmodede stat mener, at oplysningerne i en anmodning om retshjælp ikke opfylder kravene i denne aftale i tilstrækkelig grad til, at anmodningen kan fuldbyrdes, kan den anmodede stat anmode om yderligere oplysninger.

Artikel 9

Sprog

En anmodning og alle dertil knyttede dokumenter skal ledsages af en oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog eller i alle tilfælde eller i hastende tilfælde til et sprog, som er fastlagt i bilag III til denne aftale.

Artikel 10

Fuldbyrdelse af anmodninger

1. Den anmodede stat fuldbyrder straks en anmodning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne aftale. De kompetente myndigheder i den anmodede stat sikrer med alle til rådighed stående midler fuldbyrdelsen af en anmodning.

2. En anmodning fuldbyrdes ved hjælp af midler, der er i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning. Den særlige fremgangsmåde eller procedure, der er beskrevet i anmodningen, jf. artikel 8, stk. 4, litra g), eller stk. 5, litra a), følges, for så vidt det ikke strider mod den anmodede stats lovgivning, og hvis det er praktisk muligt. Hvis fuldbyrdelsen af anmodningen med brug af den fremgangsmåde eller procedure, der er beskrevet i anmodningen, skaber praktiske vanskeligheder for den anmodede stat, konsulterer den anmodede stat den anmodende stat for at løse disse.

3. Hvis fuldbyrdelsen af en anmodning skønnes at gribe ind i en igangværende efterforskning, retsforfølgning eller anden

procedure, herunder en retlig procedure, i den anmodede stat, kan denne udsætte fuldbyrdelsen. Den anmodede stat underretter den anmodende stat om årsagen til udsættelsen og konsulterer den med hensyn til det videre forløb. I stedet for at udsætte fuldbyrdelsen kan den anmodede stat efter konsultation af den anmodende stat lade fuldbyrdelsen afhænge af visse betingelser, der skønnes nødvendige. Hvis den anmodende stat accepterer disse betingelser, skal den opfylde dem.

4. Den anmodede stat bestræber sig efter bedste evne på at bevare fortroligheden omkring selve fremsættelsen af en anmodning, indholdet af anmodningen, resultatet af anmodningens fuldbyrdelse samt andre relevante oplysninger vedrørende fuldbyrdelsen af anmodningen, hvis den anmodende stat ønsker fortrolighed herom. Hvis en anmodning ikke kan fuldbyrdes, uden at sådanne oplysninger videregives, underretter den anmodede stat den anmodende stat herom, og denne afgør herefter, hvorvidt anmodningen alligevel skal fuldbyrdes.

5. Den anmodede stat skal i rimeligt omfang besvare forespørgsler fra den anmodende stat om den aktuelle situation med hensyn til fuldbyrdelse af en anmodning.

6. Den anmodede stat underretter straks den anmodende stat om resultatet af fuldbyrdelsen af en anmodning og videregiver til den anmodende stat de vidneudsagn og udtalelser og det materiale, der er tilvejebragt som følge af fuldbyrdelsen, herunder ethvert krav fra en person, fra hvem der ønskes vidneudsagn, udtalelser eller materiale, om hensyn til immunitet, manglende evne eller privilegier i henhold til den anmodende stats lovgivning. Den anmodede stat videregiver de originale akter eller dokumenter eller, hvis rimelige grunde taler herfor, bekræftede kopier af disse. Hvis det er helt eller delvis umuligt at fuldbyrde en anmodning, underretter den anmodede stat den anmodende stat om årsagerne hertil.

Artikel 11

Grunde til afslag på retshjælp

1. Retshjælp kan afslås, hvis den anmodede stat finder:

- a) at anmodningen vedrører en politisk lovovertrædelse eller en lovovertrædelse, der har forbindelse til en politisk lovovertrædelse
- b) at fuldbyrdelsen af en anmodning ville stride mod dens suverænitets, sikkerheds, offentlige orden eller andre væsentlige interesser. Med henblik på dette litra kan den anmodede stat gøre gældende, at fuldbyrdelsen af en anmodning vedrørende en lovovertrædelse, der kan straffes med døden i henhold til den anmodende stats lovgivning, eller, i forbindelserne mellem en medlemsstat, jf. bilag IV til denne aftale, og Japan, en lovovertrædelse, der kan straffes med livstidsstraf i henhold til den anmodende stats lovgivning, vil stride imod anmodede stats væsentlige interesser, medmindre den anmodede stat og den anmodende stat aftaler, på hvilke betingelser anmodningen kan fuldbyrdes

- c) at der er velunderbyggede grunde til at antage, at anmodningen om retshjælp er fremsat med henblik på at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes race, religion, nationalitet, etniske baggrund, politiske overbevisning eller køn, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde
- d) at den person, som i den anmodende stat er genstand for strafferetlig efterforskning, retsforfølgning eller andre procedurer, herunder en retlig procedure, hvortil der anmodes om retshjælp, allerede er blevet endeligt dømt eller frifundet for det samme forhold i en medlemsstat eller Japan, eller
- e) at en anmodning ikke opfylder kravene i denne aftale.

2. Den anmodede stat kan afslå retshjælp, der ville nødvendiggøre tvangsindgreb i henhold til dens lovgivning, hvis den finder, at den adfærd, der er genstand for efterforskning, retsforfølgning eller en anden procedure, herunder en retlig procedure, i den anmodende stat, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til den anmodede stats lovgivning. I forbindelserne mellem Japan og to medlemsstater, jf. bilag IV til denne aftale, kan retshjælp afslås, hvis den anmodede stat gør gældende, at den adfærd, der er genstand for efterforskning, retsforfølgning eller en anden procedure, herunder en retlig procedure, i den anmodende stat, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til den anmodede stats lovgivning.

3. Retshjælp må ikke afslås under henvisning til bankhemmeligheden.

4. Før den anmodede stat afslår retshjælp i henhold til denne artikel, skal den konsultere den anmodende stat, hvis den mener, at der kan ydes retshjælp på visse betingelser. Hvis den anmodende stat accepterer disse betingelser, skal den opfylde dem.

5. Hvis retshjælp afslås, underretter den anmodede stat den anmodende stat om begrundelsen for afslaget.

Artikel 12

Udgifter

1. Den anmodede stat afholder selv alle udgifter i forbindelse med fuldbyrdelsen af en anmodning, medmindre andet er aftalt mellem den anmodende og den anmodede stat.
2. Uanset stk. 1, afholder den anmodende stat:
 - a) vederlaget til en sagkyndig
 - b) udgifterne til oversættelse, tolkning og udskrifter
 - c) dagpengene og rejseomkostningerne for personer som omhandlet i artikel 22 og 24

d) udgifterne til oprettelse af en videoforbindelse og udgifter til servicering af en videoforbindelse i den anmodede stat, og

e) ekstraordinære udgifter

medmindre andet er aftalt mellem den anmodende og den anmodede stat.

3. Hvis fuldbyrdelsen af en anmodning vil medføre ekstraordinære udgifter, konsulterer den anmodende og den anmodede stat hinanden for at fastlægge, på hvilke betingelser anmodningen skal fuldbyrdes.

Artikel 13

Begrænsninger i anvendelsen af vidneudsagn, udtalelser, materiale eller oplysninger

1. Den anmodende stat må ikke uden forudgående samtykke fra den anmodede stat anvende vidneudsagn, udtalelser, materiale eller oplysninger af nogen art, herunder personoplysninger, der er videregivet eller på anden måde tilvejebragt i henhold til denne aftale, i andre forbindelser end den efterforskning, retsforfølgning eller anden procedure, herunder en retlig procedure, der er beskrevet i anmodningen. I forbindelse med, at den anmodede stat giver et sådant forudgående samtykke, kan den fastsætte de betingelser, den måtte finde passende.

2. Den anmodede stat kan anmode om, at vidneudsagn, udtalelser, materiale eller oplysninger af enhver art, herunder personoplysninger, der er videregivet eller på anden måde tilvejebragt i henhold til denne aftale, behandles som fortrolige eller kun anvendes på andre betingelser, som den kan præcisere. Hvis den anmodende stat giver sit samtykke til denne fortrolighed eller accepterer disse betingelser, skal den opfylde sit tilsagn.

3. Undtagelsesvis kan en stat på det tidspunkt, hvor den videregiver vidneudsagn, udtalelser, materiale eller oplysninger af enhver art, herunder personoplysninger, anmode om, at den modtagende stat underretter den om anvendelsen heraf.

Artikel 14

Forsendelse, opbevaring og tilbagelevering af materiale

1. Den anmodede stat kan kræve, at den anmodende stat forsender og opbevarer materiale videregivet i henhold til denne aftale i overensstemmelse med de betingelser, som den anmodede stat har angivet, herunder de betingelser, der skønnes nødvendige for at beskytte tredjemands interesser i forbindelse med det materiale, der skal overføres.

2. Den anmodede stat kan anmode om, at den anmodende stat tilbageleverer materiale, der er videregivet i henhold til denne aftale i overensstemmelse med de betingelser, som den anmodede stat har angivet, efter at dette materiale er blevet anvendt til det i en anmodning beskrevne formål.

3. Den anmodende stat skal efterkomme en anmodning, der er fremsat i henhold til stk. 1 eller 2. Når en sådan anmodning er fremsat, må den anmodende stat ikke undersøge materialet uden forudgående samtykke fra den anmodede stat, hvis undersøgelsen er eller kan være til skade for materialet.

Artikel 15

Indhentning af vidneudsagn eller udtalelser

1. Den anmodede stat indhenter vidneudsagn eller udtalelser. Den anmodede stat anvender tvangsindgreb i den forbindelse, hvis sådanne indgreb er nødvendige, og hvis den anmodende stat giver den anmodede stat oplysninger, der berettiger sådanne indgreb i henhold til den anmodede stats lovgivning.

2. Den anmodede stat bestræber sig efter bedste evne på at give mulighed for, at de i en anmodning nævnte personer kan være til stede med henblik på indhentning af vidneudsagn eller udtalelser i forbindelse med fuldbyrdelsen af anmodningen, og for, at disse personer kan udspørge den person, hvis vidneudsagn eller udtalelser man ønsker at indhente. Hvis en sådan direkte udspørgning ikke er tilladt, skal de pågældende personer kunne indlevere spørgsmål, der skal stilles til den person, hvis vidneudsagn eller udtalelser man ønsker at indhente.

3. Hvis en person, fra hvem man ønsker at indhente vidneudsagn eller udtalelser i henhold til denne artikel, kræver, at der tages hensyn til immunitet, manglende evne eller privilegier i henhold til den anmodende stats lovgivning, kan der indhentes vidneudsagn eller udtalelser på trods heraf, medmindre anmodningen indeholder en udtalelse fra den anmodende stat om, at der ikke kan indhentes vidneudsagn eller udtalelser, når der stilles krav om hensyntagen til en sådan immunitet, manglende evne eller sådanne privilegier.

Artikel 16

Afhøring via videokonference

1. Hvis en person opholder sig i den anmodede stat og skal afhøres som vidne eller sagkyndig af den anmodende stats kompetente myndigheder, kan den anmodede stat muliggøre, at disse kompetente myndigheder indhenter vidneudsagn eller udtalelser fra den pågældende person via videokonference, hvis en sådan afhøring er nødvendig for den anmodende stats procedurer. Den anmodende stat og den anmodede stat konsulterer om nødvendigt hinanden med henblik på at løse de juridiske, tekniske eller logistiske problemer, der kan opstå i forbindelse med fuldbyrdelsen af anmodningen.

2. Følgende regler gælder for afhøring via videokonference, medmindre andet er aftalt mellem den anmodende stat og den anmodede stat:

- a) den anmodede stats myndighed identificerer den person, der skal afhøres i henhold til anmodningen, og opfordrer personen til at give møde
- b) afhøringen foretages direkte af eller under ledelse af den anmodende stats kompetente myndighed i overensstemmelse

med denne stats nationale lovgivning og de grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat

- c) den anmodede stats myndighed vil være til stede under afhøringen, om nødvendigt bistået af en tolk, og vil overvåge afhøringen. Hvis myndigheden i den anmodede stat mener, at grundlæggende retsprincipper i den anmodede medlemsstat overtrædes under afhøringen, træffer den omgående de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at afhøringen videreføres i overensstemmelse med disse principper
- d) efter anmodning fra den anmodende stat eller den person, der skal afhøres, sørger den anmodede stat for, at den person, der skal afhøres, om nødvendigt bistås af en tolk
- e) den person, der skal afhøres, kan påberåbe sig ret til at nægte at afgive forklaring i henhold til lovgivningen i enten den anmodende stat eller den anmodede stat. Efter aftale mellem myndighederne i den anmodende stat og den anmodede stat træffes desuden andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige med henblik på beskyttelse af personen.

Artikel 17

Tilvejebringelse af materiale

1. Den anmodede stat skal tilvejebringe materiale. Den anmodede stat anvender tvangsindgreb i den forbindelse, herunder ransagning og beslaglæggelse, hvis sådanne indgreb er nødvendige, og hvis den anmodende stat giver den anmodede stat oplysninger, der berettiger sådanne indgreb i henhold til den anmodede stats lovgivning.

2. Den anmodede stat bestræber sig efter bedste evne på at give mulighed for, at de i en anmodning nævnte personer kan være til stede med henblik på tilvejebringelse af materiale i forbindelse med fuldbyrdelsen af anmodningen.

Artikel 18

Bankkonti

1. Den anmodede stat bekræfter, hvorvidt en fysisk eller juridisk person, der er genstand for en strafferetlig efterforskning, indehaver eller kontrollerer en eller flere bankkonti i de banker, der er angivet i anmodningen.

2. Den anmodede stat tilvejebringer den angivne dokumentation vedrørende de angivne bankkonti, dokumentation vedrørende banktransaktioner, der er blevet foretaget i et nærmere angivet tidsrum via de bankkonti, der er angivet i anmodningen, eller identificeret i henhold til stk. 1, samt den angivne dokumentation vedrørende afsender- og modtagerkonti.

3. De forpligtelser, der er fastsat i denne artikel, finder kun anvendelse i det omfang, den kontoførende bank ligger inde med oplysningerne.

4. Den anmodede stat kan lade fuldbyrdelse af en anmodning i henhold til i stk. 1 og 2 afhænge af de betingelser, den gør gældende i forbindelse med anmodninger om tilvejebringelse af materiale.

Artikel 19

Undersøgelse af personer, materiale eller steder

1. Den anmodede stat skal undersøge personer, materiale eller steder. Den anmodede stat anvender tvangsindgreb i den forbindelse, hvis sådanne indgreb er nødvendige, og hvis den anmodende stat giver den anmodede stat oplysninger, der berettiger sådanne indgreb i henhold til den anmodede stats lovgivning.

2. Den anmodede stat bestræber sig efter bedste evne på at give mulighed for, at de i en anmodning nævnte personer kan være til stede med henblik på undersøgelse af personer, materiale eller steder i forbindelse med fuldbyrdelsen af anmodningen.

Artikel 20

Lokalisering eller identifikation af personer, materiale eller steder

Den anmodede stat bestræber sig efter bedste evne på at lokalisere eller identificere personer, materiale eller steder.

Artikel 21

Videregivelse af materiale, som de lovgivende, administrative, retlige eller lokale myndigheder er i besiddelse af

1. Den anmodede stat videregiver materiale, som den anmodede stats lovgivende, administrative eller retlige myndigheder samt dens lokale myndigheder er i besiddelse af, og som ikke er til rådighed for offentligheden, til den anmodende stat.

2. Den anmodede stat bestræber sig efter bedste evne på at videregive materiale, herunder straffeattester, som den anmodede stats lovgivende, administrative eller retlige myndigheder samt dens lokale myndigheder er i besiddelse af, og som ikke er til rådighed for offentligheden, til den anmodende stat i samme omfang og på samme betingelser, som dette materiale ville blive stillet til rådighed for dens egne efterforskende og retsforfølgende myndigheder.

Artikel 22

Forkyndelse af dokumenter og underretning af en person om en opfordring til at give møde

1. Den anmodede stat forkynder dokumenter, herunder indkaldelser eller andre dokumenter, der pålægger en person at give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat, for personer i den anmodede stat. Den anmodede stat underretter en person i den pågældende stat om en opfordring til at give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat.

2. Hvis en anmodning om retshjælp vedrører forkyndelse af et dokument, der pålægger en person at give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat, skal den centrale myndighed i den anmodede stat have modtaget anmodningen mindst halvtreds (50) dage inden den fastsatte fremmødedato. I hastende tilfælde kan den anmodede stat fravige dette krav.

3. Hvis den anmodende stat er bekendt med, at modtageren ikke forstår det sprog, som de dokumenter, der er forkyndt eller fremsendt i henhold til stk. 1, er affattet på eller oversat til, skal den anmodende stat bestræbe sig på også at oversætte dokumenterne — eller i det mindste de væsentligste afsnit heri — til det sprog, modtageren forstår.

4. Det skal fremgå af dokumenter, der forkyndes i henhold til stk. 1, at modtageren kan indhente oplysninger hos den kompetente myndighed, som dokumentet er udstedt af, eller hos andre myndigheder i den anmodende stat om sine væsentlige rettigheder og forpligtelser i forbindelse med dokumenterne, hvis dette er relevant.

5. Når den anmodede stat underretter om resultatet af forkyndelsen af dokumenter i henhold til artikel 10, stk. 6, dokumenterer den forkyndelsen med en kvittering dateret og underskrevet af den person, for hvem dokumentet er blevet forkyndt, eller med en erklæring fra den anmodede stat om, at der er foretaget forkyndelse, med angivelse af datoen, stedet og fremgangsmåden for forkyndelsen. Den anmodede stat skal på anmodning fra den anmodende stat straks underrette den anmodende stat, hvor det er muligt, om svaret fra den person, som opfordres til eller pålægges at give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat i henhold til stk. 1.

6. En person, der er blevet opfordret til eller pålagt at give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat i henhold til stk. 1, men som ikke giver møde for denne myndighed, må ikke af den grund pålægges en straf eller et tvangsindgreb i den anmodende stat, uanset om det modsatte fremgår af anmodningen eller af de dokumenter, der er forkyndt eller fremsendt.

Artikel 23

Frit lejde

1. En person, der opfordres eller pålægges at give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat i henhold til artikel 22, stk. 1, må ikke:

- a) pålægges frihedsberøvelse eller en begrænsning af den personlige frihed i denne stat som følge af en adfærd eller domfældelse, inden personen forlod den anmodede stat, eller
- b) være forpligtet til at afgive forklaring eller medvirke i en efterforskning, retsforfølgning eller anden procedure, herunder en retlig procedure, end den, der er nævnt i anmodningen.

2. Hvis frit lejde, jf. stk. 1, ikke kan sikres, anfører den anmodende stat udtrykkeligt dette i den anmodning eller de dokumenter, der forkyndes, så personen kan blive underrettet herom og derefter kan beslutte, om vedkommende vil give møde for den kompetente myndighed i den anmodende stat.

3. Frit lejde, jf. stk. 1, bortfalder:

a) hvis personen har haft mulighed for at forlade landet i en periode på femten (15) på hinanden følgende dage fra den dato, hvor den kompetente myndighed ikke længere fordrer hans eller hendes tilstedeværelse, eller fra den dato, hvor han eller hun ikke gav møde for denne myndighed på den fastsatte fremmødedato, men alligevel stadig opholder sig frivilligt i den anmodende stat, eller

b) hvis personen efter at have forladt den anmodende stat frivilligt vender tilbage dertil.

4. Når den anmodende stat er bekendt med, at frit lejde, jf. stk. 1, bortfalder i henhold til stk. 3, litra a) og b), underretter den anmodende stat straks den anmodede stat herom, hvis den anmodede stat ønsker at blive underrettet, og den anmodende stat skønner, at en sådan underretning er nødvendig.

Artikel 24

Midlertidig overførsel af varetægtsfængslede personer

1. En person, der er varetægtsfængslet i den anmodede stat, og hvis tilstedeværelse på den anmodende stats område er påkrævet, for at vedkommende kan afgive vidneudsagn eller på anden måde bidrage til bevisførelse, skal midlertidigt overføres til dette formål til den anmodende stat, hvis personen giver sit samtykke, og hvis den anmodende og den anmodede stat har aftalt dette, såfremt det er tilladt i henhold til den anmodede stats lovgivning.

2. Den anmodende stat holder den person, der er overført i henhold til stk. 1, varetægtsfængslet, medmindre den anmodede stat giver tilladelse til andet.

3. Den anmodende stat sender straks den overførte person tilbage til den anmodede stat, som aftalt på forhånd eller i henhold til anden aftale mellem den anmodende og den anmodede stat.

4. Den overførte person får godskrevet perioden med varetægtsfængsling i den anmodende stat i forbindelse med afsøningen af dommen i den anmodede stat.

5. Den person, der er overført til den anmodende stat i henhold til denne artikel, skal have frit lejde, jf. artikel 23, stk. 1, i den anmodende stat indtil sin tilbagevenden til den anmodede stat, medmindre personen giver sit samtykke til at

vidne i retten eller bistå med efterforskning, retsforfølgning eller anden procedure, herunder en retlig procedure, ud over den procedure, der er specificeret i anmodningen, og medmindre den anmodende og den anmodede stat træffer aftale herom.

6. En person, der ikke giver sit samtykke til at blive overført i henhold til denne artikel, må ikke af den grund pålægges en straf eller et tvangsindgreb i den anmodende stat, uanset om det modsatte fremgår af anmodningen.

Artikel 25

Indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte

1. Den anmodede stat skal i det omfang, det er tilladt i henhold til dens lovgivning, yde retshjælp i forbindelse med retssager, der vedrører indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte.

2. En anmodning om konfiskation, jf. stk. 1, skal ledsages af en afgørelse fra en domstol eller kompetent myndighed, der pålægger konfiskation.

3. Den anmodede stat, der i sin varetægt har udbytte eller redskaber, kan helt eller delvis overføre dette udbytte eller disse redskaber til den anmodende stat i det omfang, det er tilladt i henhold til den anmodede stats lovgivning, og på de betingelser, den anser for passende.

4. Ved anvendelsen af denne artikel skal en godtroende tredjeparts legitime rettigheder og interesser respekteres i henhold til den anmodede stats lovgivning.

Artikel 26

Uopfordret udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne og Japan kan uden forudgående anmodning videregive oplysninger til hinanden om strafferetlige anliggender i det omfang, det er tilladt i henhold til den videregivende stats lovgivning.

2. Den videregivende stat kan fastsætte betingelser for, hvordan den modtagende stat må anvende sådanne oplysninger. I så fald oplyser den videregivende stat på forhånd den modtagende stat om oplysningernes art og om de betingelser, der vil blive fastsat. Den modtagende stat er bundet af disse betingelser, hvis den giver sit samtykke til dem.

Artikel 27

Sammenhængen med andre instrumenter

1. Intet i denne aftale er til hinder for, at en stat anmoder om eller yder retshjælp i henhold til andre gældende internationale aftaler eller i henhold til sin egen gældende lovgivning.

2. Intet i denne aftale er til hinder for, at en medlemsstat og Japan indgår internationale aftaler, der bekræfter, supplerer, udvider eller forstærker dens bestemmelser.

Artikel 28

Konsultationer

1. De centrale myndigheder i medlemsstaterne og Japan afholder om nødvendigt konsultationer for at løse eventuelle problemer med hensyn til fuldbyrdelsen af en anmodning og for at lette en hurtig og effektiv retshjælp i henhold til denne aftale og kan træffe afgørelse om nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.

2. De kontraherende parter afholder om nødvendigt konsultationer om ethvert spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med fortolkningen eller gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 29

Territorial anvendelse

1. Denne aftale finder anvendelse på Japans område og for Den Europæiske Unions vedkommende på:

- a) medlemsstaternes områder, og
- b) territorier, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, eller lande, der ikke er medlemsstater, men for hvilke en medlemsstat varetager andre forpligtelser med hensyn til udenrigsanliggender, hvis dette er aftalt mellem de kontraherende parter ved udveksling af diplomatiske noter, som er blevet behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat.

2. Anvendelsen af denne aftale på lande og territorier, der er omfattet af stk. 1, litra b), kan bringes til ophør af hver af de kontraherende parter med seks måneders skriftlig varsel til den anden kontraherende part ad diplomatiske kanaler, når dette er behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat og Japan.

Artikel 30

Bilagenes status

Bilagene til denne aftale udgør en integreret del af aftalen. Såfremt de kontraherende parter har afgivet fælles skriftligt samtykke, kan bilag I, II og III ændres, uden at aftalen ændres.

Artikel 31

Ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale træder i kraft på den tredivte dag efter den dato, på hvilken de kontraherende parter udveksler diplomatiske noter, hvori de meddeler hinanden, at de har afsluttet de nødvendige procedurer for iværksættelsen af aftalen.

2. Denne aftale finder anvendelse på alle anmodninger om retshjælp, der fremsættes på eller efter den dato, hvor aftalen træder i kraft, uanset om de handlinger, anmodningen vedrører, er begået inden, på eller efter denne dato.

3. Hver af de kontraherende parter kan til enhver tid opsigte denne aftale ved skriftlig notifikation til den anden kontraherende part, idet en sådan opsigelse træder i kraft seks måneder efter datoen for denne notifikation.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer på engelsk og japansk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, og undertegnet i Bruxelles den tredivte november 2009, og i Tokyo den femtende december 2009. Denne aftale udfærdiges også på bulgarsk, dansk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, og de kontraherende parter bekræfter gyldigheden af disse sprogudgaver ved udveksling af diplomatiske noter.

For Den Europæiske Union

For Japan

BILAG I

DE CENTRALE MYNDIGHEDER

De kontraherende parters centrale myndigheder er følgende myndigheder:

Kongeriget Belgien: Den Føderale Offentlige Justitsmyndighed, Afdelingen for Internationalt Strafferetligt Samarbejde.

Republikken Bulgarien: Justitsministeriet.

Den Tjekkiske Republik:

— før sagen indbringes for en domstol (f.eks. i forundersøgelingsstadiet: Den Tjekkiske Republiks øverste offentlige anklager, og

— efter at sagen er indbragt for en domstol (f.eks. under selve retssagen i en straffesag: Den Tjekkiske Republiks Justitsministerium.

Kongeriget Danmark: Justitsministeriet.

Forbundsrepublikken Tyskland: Forbundsjustitskontoret.

Republikken Estland: Justitsministeriet.

Irland: Justitsministeren og ministeren for ligestilling og lovreformer eller en person udpeget af ministeren.

Den Helleniske Republik: Justitsministeriet og Ministeriet for Åbenhed og Menneskerettigheder.

Kongeriget Spanien: Justitsministeriet, Vicegeneraldirektoratet for Internationalt Retssamarbejde.

Den Franske Republik: Justitsministeriet, Kontoret for International Gensidig Bistand i Straffesager, Direktoratet for Straffesager og Benådnings.

Den Italienske Republik: Justitsministeriet, Afdelingen for Juridiske Anliggender — Generaldirektoratet for Straffesager.

Republikken Cypren: Justitsministeriet og Ministeriet for Offentlig Orden.

Republikken Letland:

— i forundersøgelingsstadiet indtil der rejses tiltale: Det statslige politi

— i forundersøgelingsstadiet indtil sagen forelægges for retten: Anklagemyndigheden, og

— under sagen: Justitsministeriet.

Republikken Litauen:

— Republikken Litauens Justitsministerium, og

— Republikken Litauens anklagemyndighed.

Storhertugdømmet Luxembourg: Anklagemyndigheden.

Republikken Ungarn:

— Justits- og Retshåndhævelsesministeriet, og

— Anklagemyndigheden.

Republikken Malta: Statsadvokaten.

Kongeriget Nederlandene: Justitsministeriet i Haag

Republikken Østrig: Justitsministeriet.

Republikken Polen:

— i forundersøgellesstadiet: Den nationale anklagemyndighed

— under selve retssagen: Justitsministeriet.

Den Portugisiske Republik: Anklagemyndigheden.

Rumænien: Justitsministeriet og Ministeriet for Borgerrettigheder, Generaldirektoratet for Samarbejde, Direktoratet for International Ret og Traktater, Afdelingen for Internationalt Retligt Samarbejde i Straffesager.

Republikken Slovenien: Justitsministeriet, Direktoratet for Internationalt Samarbejde og International Retshjælp.

Den Slovakiske Republik:

— i forundersøgellesfasen: Anklagemyndigheden

— under selve retssagen: Justitsministeriet, og

— modtagelse af retsanmodninger: Justitsministeriet.

Republikken Finland: Justitsministeriet.

Kongeriget Sverige: Justitsministeriet.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland: Indenrigsdepartementet (Home Office) (Det Forenede Kongeriges centrale myndighed), Det Forenede Kongeriges centrale myndighed for told og skat (Her Majesty's Revenue and Customs), Kriminalafdelingen (Crown Office) og anklagemyndigheden (Prosecutor Fiscal Service)

Japan: Justitsministeren og Den Nationale Kommission for Offentlig Sikkerhed eller personer udpeget af disse.

BILAG II

Med hensyn til artikel 6 i aftalen er de myndigheder, der i henhold til staternes lovgivning er kompetente til at fremsætte anmodninger om retshjælp i henhold til denne aftale, angivet nedenfor:

Kongeriget Belgien: retsmyndighederne: forstået som de medlemmer af den dømmende magt, der er ansvarlige for at administrere loven, undersøgelsesdommere og medlemmer af den offentlige anklagemyndighed.

Republikken Bulgarien: Republikken Bulgariens øverste anklagers kassationskontor for forundersøgelse af straffesager og Republikken Bulgariens domstole for verserende straffesager.

Den Tjekkiske Republik: de offentlige anklagere og domstolene i Den Tjekkiske Republik.

Kongeriget Danmark:

- byretterne, landsretterne og Højesteret
- Anklagemyndigheden, der omfatter:
 - Justitsministeriet
 - Rigsadvokaten
 - Statsadvokaten, og
 - Politimestrene.

Forbundsrepublikken Tyskland:

- Forbundsjustitsministeriet
- Forbundsdomstolen, Karlsruhe
- Generaladvokaten ved Forbundsdomstolen, Karlsruhe
- Forbundsjustitskontoret
- Baden-Württembergs Justitsministerium, Stuttgart
- Bayerns Justits- og Forbrugerbeskyttelsesministerium, München
- Senatets Justitsafdeling, Berlin
- Brandenburgs Justitsministerium, Potsdam
- Den frie hansestad Bremens senator for justits- og forfatningsspørgsmål, Bremen
- Den frie hansestad Hamburgs justitsmyndighed, Hamburg
- Hessens Justits-, Integrations- og Europaministerium, Wiesbaden
- Mecklenburg-Vorpommerns Justitsministerium, Schwerin
- Niedersachsens Justitsministerium, Hannover
- Nordrhein-Westfalens Justitsministerium, Düsseldorf
- Rheinland-Pfalzs Justitsministerium, Mainz
- Saarlands Justitsministerium, Saarbrücken
- Sachsens Justitsministerium, Dresden

- Sachsen-Anhalts Justitsministerium, Magdeburg
- Slesvig-Holstens Justits-, Ligestillings- og Integrationsministerium, Kiel
- Thüringens Justitsministerium, Erfurt
- Delstaternes højesteretter
- Delstaternes landsretter
- De lokale amtsretter
- Generalstatsadvokaterne ved delstaternes højesteretter
- Statsadvokaterne ved delstaternes landsretter
- Det centrale kontor for delstatsmyndighedernes efterforskning af nazistiske forbrydelser, Ludwigsburg
- Forbundskriminalpolitiet
- Det centrale kontor for Tysklands toldefterforskningstjeneste.

Republikken Estland: dommere og anklagere.

Irland: lederen af den offentlige anklagemyndighed.

Den Helleniske Republik: Den offentlige anklager ved appeldomstolen.

Kongeriget Spanien: Dommere ved straffedomstole samt offentlige anklagere.

Den Franske Republik:

- første retsformænd, retsformænd, rådgivere og dommere ved straffedomstole
- undersøgelsesdommere ved sådanne domstole
- medlemmer af anklagemyndigheden ved sådanne domstole, nemlig:
 - generalanklagere
 - generaladvokater
 - vicegeneralanklagere
 - offentlige anklagere og assisterende offentlige anklagere
 - repræsentanter for anklagemyndigheden ved politiretterne, og
 - offentlige anklagere ved militære domstole.

Den Italienske Republik:

Anklagere:

- ledende offentlig anklager
- assisterende offentlig anklager
- ledende offentlig anklager ved militære domstole
- assisterende offentlig anklager ved militære domstole
- generaladvokat

- assisterende generaladvokat
- generaladvokat ved militære domstole
- assisterende generaladvokat ved militære domstole.

Dommere:

- fredsdommer
- undersøgelsesdommer
- forundersøgelsesdommer
- almindelig domstol
- militær domstol
- nævningedomstol
- appeldomstol
- appeldomstol for nævningsager
- appeldomstol for militære sager
- kassationsdomstol.

Republikken Cypern:

- republikkens statsadvokat
- politichefen
- direktøren for told og afgifter
- medlemmer af enheden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge (MOKAS), og
- alle andre myndigheder eller personer, der har ret til at foranstalte undersøgelser og retsforfølgning Republikken Cypern.

Republikken Letland: undersøgelsesmyndigheder, anklagere og dommere.

Republikken Litauen: dommere og anklagere.

Storhertugdømmet Luxembourg: retsmyndighederne: forstået som de medlemmer af den dømmende magt, der er ansvarlige for at administrere loven, undersøgelsesdommere og medlemmer af den offentlige anklagemyndighed.

Republikken Ungarn: anklagemyndigheden og domstolene.

Republikken Malta:

- magistratsdomstolen
- ungdomsdomstolen
- straffedomstolen og appelretten for straffesager
- statsadvokaten
- vicestatsadvokaten
- retsmedlemmende i statsadvokatens kontor, og
- magistratsdommerne.

Kongeriget Nederlandene: medlemmer af dommerstanden, som har ansvar for at forvalte retten, undersøgelsesdommere og medlemmer af anklagemyndigheden

Republikken Østrig: domstole og anklagere.

Republikken Polen: anklagere og domstole.

Den Portugisiske Republik: anklagemyndigheder i undersøgelsesfasen, undersøgelsesdommere og dommere ved selve retssagerne.

Rumænien: domstole og anklagere ved domstolene.

Republikken Slovenien:

— lokale dommere

— undersøgelsesdommere

— distriktsdommere

— dommere ved de højere domstole

— højesteretsdommere

— dommere ved forfatningsdomstolen

— distriktsanklagere

— anklagere ved de højere domstole

— anklagere ved højesteret.

Den Slovakiske Republik: dommere og anklagere.

Republikken Finland:

— Justitsministeriet

— underretterne, appelretterne og højesteret

— de offentlige anklagere

— politimyndighederne, toldmyndighederne, grænsebetjentene i deres egenskab af strafferetlige forundersøgelsesmyndigheder i straffesager under loven om forundersøgelser i straffesager.

Kongeriget Sverige: domstole og anklagere.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland: domstole og anklagere.

Japan: domstole, retsformænd, dommere, offentlige anklagere, assisterende offentlige anklagere, og embedsmænd ved kriminalpolitiet.

BILAG III

Med hensyn til artikel 9 i denne aftale accepterer medlemsstaterne og Japan følgende sprog:

Kongeriget Belgien: nederlandsk, fransk og tysk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Bulgarien: bulgarsk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Den Tjekkiske Republik: tjekkisk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Kongeriget Danmark: dansk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Forbundsrepublikken Tyskland: tysk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Estland: estisk og engelsk i alle tilfælde.

Irland: engelsk og irsk i alle tilfælde.

Den Hellsenske Republik: græsk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Kongeriget Spanien: spansk i alle tilfælde.

Den Franske Republik: fransk i alle tilfælde.

Den Italienske Republik: italiensk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Cypern: græsk og engelsk i alle tilfælde.

Republikken Letland: lettisk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Litauen: litauisk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Storhertugdømmet Luxembourg: fransk og tysk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Ungarn: ungarsk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Malta: maltesisk i alle tilfælde.

Kongeriget Nederlandene: nederlandsk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Østrig: tysk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde.

Republikken Polen: polsk i alle tilfælde.

Den Portugisiske Republik: portugisisk i alle tilfælde og engelsk og fransk i hastende tilfælde.

Rumænien: rumænsk, engelsk og fransk i alle tilfælde. Med hensyn til længere dokumenter forbeholder Rumænien sig ret til i alle specifikke tilfælde at kræve en rumænsk oversættelse eller at få en sådan udarbejdet på den anmodende stats regning.

Republikken Slovenien: slovensk og engelsk i alle tilfælde.

Den Slovakiske Republik: slovakisk i alle tilfælde.

Republikken Finland: finsk, svensk og engelsk i alle tilfælde.

Kongeriget Sverige: svensk, dansk eller norsk i alle tilfælde, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, tillader andet i det enkelte tilfælde.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland: engelsk i alle tilfælde.

Japan: japansk i alle tilfælde og engelsk i hastende tilfælde. Japan forbeholder sig dog retten til i alle specifikke hastende tilfælde at kræve oversættelse til japansk for så vidt angår anmodninger fra en anmodende stat, der ikke accepterer oversættelse til engelsk i forbindelse med dette bilag.

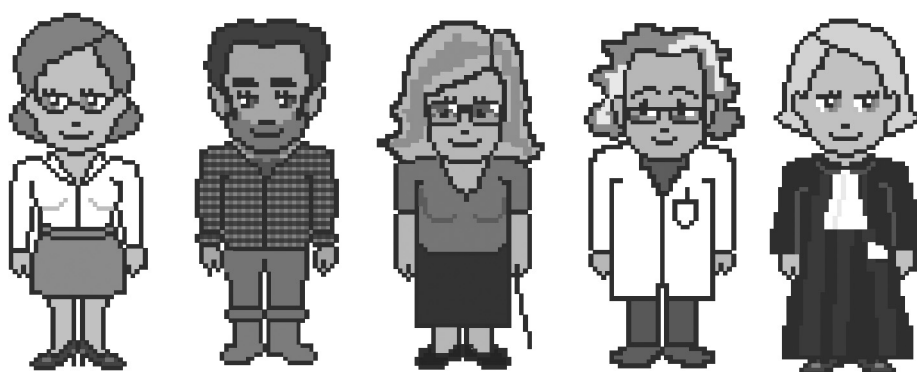
BILAG IV

For så vidt angår denne aftales artikel 11, stk. 1, litra b), er »en medlemsstat« som nævnt i dette stykke Den Portugisiske Republik.

For så vidt angår denne aftales artikel 11, stk. 2, er »to medlemsstater« som nævnt i dette stykke Republikken Østrig og Republikken Ungarn.

EU Book shop

Alle de EU-publikationer,
DU står og mangler!

bookshop.europa.eu

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

